

قانون حمایت و تشویق سرمایه گذاری خارجی (FIPPA)

FOREIGN INVESTMENT PROMOTION AND PROTECTION ACT

فصل اول – تعاریف

ماده (۱) اصطلاحات و عبارات بکار برده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشد :

قانون : قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی .

سرمایه گذار خارجی: اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر ایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با

منشاء خارجی که مجوز سرمایه گذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند .

سرمایه خارجی : انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیرنقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به

کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد

الف- وجوه نقدی که بصورت ارز قابل تبدیل ، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه

که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد ، به کشور وارد شود،

ب - ماشین آلات و تجهیزات ،

ج - ابزار و قطعات یدکی ، قطعات منفصله و مواد اولیه ، افزودنی و کمکی،

د - حق اختراع ، دانش فنی ، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی ،

هـ - سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی ،

و - سایر موارد مجاز با تصویب هیات دولت .

سرمایه گذاری خارجی : بکارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از

اخذ مجوز سرمایه گذاری .

مجوز سرمایه گذاری : مجوزی که بر طبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد سرمایه گذاری

خارجی صادر می شود .

سازمان: سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع ماده (۵) قانون تشکیل

وزارت امور اقتصادی و دارایی مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴ .

هیات : هیات سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون .

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده (۲) پذیرش سرمایه گذاری خارجی براساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی ، معدنی ، کشاورزی و خدمات براساس ضوابط زیر صورت پذیرد :

الف - موجب رشد اقتصادی ، ارتقاء فن آوری ، ارتقاء کیفیت تولیدات ، افزایش فرصت های شغلی و افزایش صادرات شود .

ب - موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی ، تخریب محیط زیست ، اخلاص در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه گذاری های داخلی نشود .

ج - متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایه گذاران خارجی نباشد . منظور از امتیاز ، حقوق ویژه ای است که سرمایه گذاران خارجی را در موقعیت انحصاری قرار دهد .

د - سهم ارزش کالا و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون نسبت به ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز ، در هر بخش اقتصادی از ۲۵ درصد و در هر رشته ، از ۳۵ درصد بیشتر نخواهد بود . تعیین رشته ها و میزان سرمایه گذاری در هریک از آنها طبق آئین نامه ای خواهد بود که به تصویب هیات وزیران می رسد . سرمایه گذاری خارجی جهت تولید کالا و خدمات برای صدور به خارج از کشور به جز نفت خام از این نسبت ها معاف است .

تبصره - قانون مربوط به تملک اموال غیر منقول اتباع خارجی مصوب ۱۳۱۰/۳/۱۶ کماکان به قوت خود باقی می باشد . تملک هر نوع زمین به هر میزان بنام سرمایه گذار خارجی در چارچوب این قانون مجاز نمی باشد .

ماده (۳) سرمایه گذاری های خارجی که براساس مفاد این قانون پذیرفته می شوند از تسهیلات و حمایت های این قانون برخوردارند . این سرمایه گذاریها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند :

الف - سرمایه گذاری مستقیم خارجی در زمینه هایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می باشد .

ب - سرمایه گذاری های خارجی در کلیه بخش ها در چارچوب روش های مشارکت مدنی ، بیع متقابل و ساخت ، بهره برداری و واگذاری که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفا از عملکرد

اقتصادی طرح مورد سرمایه گذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانکها و یا شرکتهای دولتی نباشد .

تبصره - مادام که سرمایه خارجی موضوع روشهای ساخت ، بهره برداری و واگذاری مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است ، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقی مانده در بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر توسط سرمایه گذار خارجی مجاز می باشد .

ماده (۴) سرمایه گذاری دولت یا دولتهای خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی می باشد . سرمایه گذاری شرکتهای دولتی خارجی ، خصوصی تلقی میگردد .

فصل سوم - مراجع ذیصلاح

ماده (۵) سازمان ، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه گذاری های خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه گذاری های خارجی می باشد و درخواست های سرمایه گذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش ، ورود ، بکار گیری و خروج سرمایه می باید به آن سازمان تسلیم گردد .

ماده (۶) به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواستهای موضوع ماده (۵) ، هیاتی با نام هیات سرمایه گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی بعنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه ، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی ، کشور معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد ، معاونین وزارتخانه های ذیربط تشکیل میگردد . در ارتباط با درخواست پذیرش ، مجوز سرمایه گذاری پس از تصویب هیات با تأیید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر میگردد . بهنگام پذیرش سرمایه گذاری خارجی ، هیات موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده (۲) این قانون می باشد . تبصره - سازمان مکلف است درخواستهای سرمایه گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف (پانزده) روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیات مطرح نماید . هیات موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ مطرح شدن درخواستهای مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتبا اعلام نماید .

ماده (۷) بمنظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه گذاری های خارجی در کشور ، کلیه دستگاههای ذیربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی ، وزارت امور خارجه ، وزارت بازرگانی ، وزارت کار و امور اجتماعی ، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ، گمرک جمهوری اسلامی ایران ، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی یک نماینده تام الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند . نمایندگان معرفی شده بعنوان رابط و هماهنگ کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می شوند .

فصل چهارم – تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده (۸) سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق ، حمایتها و تسهیلاتی که برای سرمایه گذاری های داخلی موجود است بطور یکسان برخوردار می باشند .

ماده (۹) سرمایه گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی ، به موجب فرآیند قانونی ، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به ماخذ ارزش واقعی آن سرمایه گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت .

تبصره ۱- تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یک سال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیات تسلیم شود .

تبصره ۲- اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن براساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد .

ماده (۱۰) واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی و یا با موافقت هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی به سرمایه گذار خارجی دیگر مجاز می باشد . در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر ، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه گذار اولیه باشد ، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود .

فصل پنجم – مقررات پذیرش ، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده (۱۱) سرمایه خارجی میتواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد :

الف - وجوه نقدی که به ریال تبدیل می شود .

ب - وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوط به سرمایه گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد .

ج - اقلام غیر نقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذیصلاح .

تبصره - ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد .

ماده (۱۲) نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تک نرخ بودن ارز همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و در غیر این صورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود .

ماده (۱۳) اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیات و بعد از انجام کلیه تعهدات و پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج خواهد بود .

ماده (۱۴) سود سرمایه گذاری پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته های قانونی با تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج است .

ماده (۱۵) پرداختهای مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایه گذاران خارجی و هزینه های مربوطه ، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمکهای فنی و مهندسی، اسامی و علائم تجاری ، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه گذاری خارجی براساس مصوبات هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، قابل انتقال به خارج می باشد .

ماده (۱۶) انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) با رعایت مفاد بند (ب) ماده (۳) این قانون قابل انجام است .

ماده (۱۷) تأمین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روشهای زیر میسر است : الف - خرید ارز از نظام بانکی .

ب - از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن به کار گرفته شده است .

ج - صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیات وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه میرسد .

تبصره ۱- بکارگیری یک یا ترکیبی از روشهای فوق در مجوز سرمایه گذاری درج میگردد .

تبصره ۲- در مورد سرمایه گذاری های موضوع بند (ب) ماده (۳) چنانچه وضع قوانین یا مصوبات دولت ، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی ، پذیرفته شده در چارچوب این قانون شود ، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تامین و پرداخت میگردد .

حدود تعهدات قابل پذیرش ، توسط هیات وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می رسد .

تبصره ۳- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی تامین و در اختیار سرمایه گذار خارجی قرار دهد .

تبصره ۴- چنانچه مجوز سرمایه گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد ، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی میگردد .

ماده (۱۸) خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه گذاری به کشور وارد شده اما به کار گرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی میباشد .

فصل ششم - حل و فصل اختلافات

ماده (۱۹) اختلافات بین دولت و سرمایه گذاران خارجی در خصوص سرمایه گذاری های موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاههای داخلی مورد رسیدگی قرار میگیرد، مگر آنکه در قانون موافقتنامه دو جانبه سرمایه گذاری با دولت متبوع سرمایه گذار خارجی، در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد .

فصل هفتم - مقررات نهایی

ماده (۲۰) دستگاههای اجرایی ذیربط مکلفند در خصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید ، اجازه اقامت ، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه گذاران ، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آنها براساس درخواست سازمان اقدام نمایند .

تبصره - موارد اختلاف بین سازمان و دستگاه های اجرایی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی حل و فصل میشود .

ماده (۲۱) سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری و سرمایه گذاران خارجی ، فرصتهای سرمایه گذاری ، شرکای ایرانی ، موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد فراهم نماید .

ماده (۲۲) کلیه وزارتخانه ها و شرکتها و سازمانهای دولتی و موسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلف اند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاری خارجی و گزارش سرمایه گذاری های خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان براساس ماده فوق عمل نماید .

ماده (۲۳) وزیر امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیونهای ذیربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید .

ماده (۲۴) از تاریخ تصویب این قانون و آئین نامه اجرایی آن ، قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی - مصوب ۱۳۳۴/۹/۷ - و آئین نامه اجرایی آن لغو میگردد . سرمایه های خارجی که قبلا براساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته اند تحت شمول این قانون قرار میگیرند. مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی در صورتی لغو یا تغییر می یابد که لغو یا تغییر این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد .

ماده (۲۵) آئین نامه اجرایی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید .

قانون فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و یازده تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ نوزدهم اسفند ماه یک هزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و صدر مواد (۱) و (۲) ، بندهای (ج) و (د) ماده (۲) ، بند (ب) ماده (۳) و تبصره (۲) ماده (۱۷) در جلسه روز شنبه مورخ ۱۳۸۱/۳/۴ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است .

FOREIGN INVESTMENT PROMOTION AND PROTECTION ACT (FIPPA)

Chapter One: Definitions

Article (1)

The terms and expressions used in this Law shall have the following meanings:

Law: The Law for the Promotion and Protection of Foreign Investments.

Foreign Investor: Non-Iranian natural and/or juridical persons or Iranians using capital of foreign source, who have obtained the investment license referred to in Article (6).

Foreign Capital: All types of capital, being cash or non-cash, brought into the country by foreign investors and include the following:

- a) Cash funds in the form of convertible currency imported into the country through banking system or other methods of transfer, acceptable to the Central Bank of the Islamic Republic of Iran;
- b) Machinery and equipments;
- c) Tools and spares, CKD parts and raw, addable, and auxiliary materials;
- d) Patent rights, know-how, trade marks and names, and specialized services;
- e) Transferable dividends of foreign investors;
- f) Other permissible species approved by the Council of Ministers.

Foreign Investment: Application of foreign capital in a new or existing economic entity after obtaining the investment license.

Investment License: The license issued for every foreign investment in accordance with Article 6 of this Law.

Organization: The Organization for Investment, Economic and Technical Assistance of Iran, subject matter of Article (5) of the Law establishing the Ministry of Economic Affairs and Finance ratified on July 15, 1974.

High Council: The High Council for Investment, subject matter of Article (7) of the Charter of the Organization for Investment, Economic and Technical Assistance of Iran ratified on June 2, 1975.

Board: The Foreign Investment Board, subject matter of Article (6) of this Law.

Chapter Two:

General Criteria for Admission of Foreign Investments

Article (2)

Admission of foreign investment shall be made, in accordance with the provisions of this Law and with due observance of other prevailing laws and regulations of the country, subject to the following criteria:

- a. Help create economic growth, upgrade technology, enhance development of the quality of products, increase employment opportunities, exports, and penetrate into international markets;
- b. Does not threaten the national security and public benefits, and deteriorate the environment; does not distort the country's economy and impose unfair implication on products based on local investments;
- c. Does not involve granting of concessions by the Government to foreign investors. The word concession as used herein means special rights which place the foreign investors in a monopolistic position.
- d. The ratio of the value of the goods and services produced by the foreign investments, subject matter of this Law, to the value of the goods and services supplied to the local market at the time of issuance of the investment license, shall not exceed 25% in each economic sector and 35% in each field (sub-sector). The fields and investment ceilings in each field shall be determined in the by-law to be approved by the Council of Ministers.

Foreign investment for the production of goods and services specifically for export purposes other than oil, shall be exempted from the aforementioned ratios.

Note. The Law for the Ownership of Immovable Properties by Foreign Nationals ratified on June 6, 1921 shall remain enforceable. Ownership of land of any type and at any scale in the name of foreign investors is not permissible within the framework of this Law.

Article (3)

Foreign investments admitted in accordance with provisions of this Law shall enjoy the incentives and protections available under this Law.

Such investments may be admitted under the following two categories:

- a) Foreign direct investment in areas where the activity of private sector is permissible;
- b) Foreign investments in all sectors within the framework of "civil participation", "buy-back" and "build-operate-transfer" arrangements where the return of capital and profits accrued is solely emanated from the economic performance of the project in which the investment is made, and such return of capital and profit shall not be dependent upon a guarantee by the Government, state-owned companies or banks.

Note1. So long as the foreign investment subject matter of "build-operate-transfer" arrangements referred to in Para (b) of this Article, and its incurred profits thereon are not amortized, the exercise of ownership right by the foreign investor over the unamortized capital in respect of the recipient economic entity is permissible.

Note 2. With respect to investments subject matter of Para (b) of this Article, if, as a result of promulgation of laws or Government resolutions, the execution of approved financial agreements within the framework of this Law is prohibited or : interrupted, the accrued losses, to a maximum of due installments shall be committed and paid by the Government. The scope of acceptable commitments shall be approved, within the framework of this Law, by the Council of Ministers.

Article (4)

The investment by a foreign government or foreign governments in the Islamic Republic of Iran shall have to be approved by the Islamic Consultative Assembly on a case by case basis. The investment by foreign state-owned companies is considered to be private.

Chapter Three: Competent Authorities

Article (5)

The Organization is the only official authority for the promotion of foreign investments in the country, and for Investigation of all Issues pertaining to foreign Investments. Applications of foreign investors in respect of issues such as admission, importation, employment and repatriation of capital shall have to be submitted to the Organization.

Article (6)

For the purpose of investigation and making decision on applications subject matter of Article (5), a Board under the name of the "Foreign Investment Board" shall be established under the chairmanship of the Vice Minister of Economic Affairs and Finance who is ex-officio the President of the Organization Vice Minister of Foreign Affairs, Deputy Head of the State Management and Planning Organization, Deputy Governor of the Central Bank of the Islamic Republic of Iran and vice ministers of relevant ministries, as the case requires.

In relation to applications for admission, the investment license shall, after the approval of the Board, be issued upon confirmation and signature by the Minister of Economic Affairs and Finance.

At the time of admission of foreign investments, the Board is required to observe the criteria referred to in Article (2) of this Law.

Note. The Organization, after preliminary appraisal, is required to take the investment applications, along with its own considerations, to the Board within a maximum period of 15 days as from the date of receipt of

the applications. The Board is under obligation to review the applications within a maximum period of one month from the date of submission, and announce its final decision in writing.

Article (7)

In order to facilitate and accelerate issues related to the admission and activity of foreign investments in the country, all relevant bodies Including the Ministry of Economic Affairs and Finance, Ministry of Foreign Affairs, Ministry of Commerce, Ministry of labor and Social Affairs, Central Bank of the Islamic Republic of Iran, Costumes Administration of the Islamic Republic of Iran, Directorate General for Registration of Companies and Industrial property, and the Organization for Environment Protection are required to introduce to the Organization a fully authorized representative whose designation is signed by the highest authority of the body. The representatives so introduced are recognized to act as medium and coordinator for all issues related to their respective body vis-à-vis the Organization.

Chapter Four: **Guarantee and Transfer of Foreign Capital**

Article (8)

Foreign investments under this law shall equally enjoy all, rights, protections, and facilities provided for domestic investments.

Article (9)

Foreign Investments shall not be subjected to expropriation or nationalization, unless for public purposes, in accordance with due of law, in a non-discriminatory manner, and upon payment of appropriate compensation on the basis of the real value of the investment immediately before the expropriation.

Note1. Application for compensation shall have to be submitted to the Board within one year from the date of re- expropriation or nationalization.

Note 2. Disputes arising from expropriation or nationalization shall be settled by virtue of the provisions of Article (19) of this Law.

Article (10)

Ceding the whole or part of the foreign capital to domestic investor and/or, upon approval of the Board and confirmation of the Minister of Economic Affairs and Finance, to other foreign investor is permissible. In case of ceding to another foreign investor, the cedee shall, at least, have the same qualifications as the initial investor, and shall replace

and/or become a partner to the former investor from the standpoint of this Law.

Chapter Five: Provisions on Admission, Importation and Repatriation of Foreign Capital

Article (11)

Foreign capital may be imported into the country by way of one or a combination of the following manners to be protected by this Law:

- a) Sums of cash to be converted into Rials;
- b) Sums of cash not to be converted into Rials but to be used directly for purchases and orders related to foreign investment;
- c) Non-cash items after evaluation by the competent authorities.

Note. Arrangements related to the manner of evaluation, and registration of foreign capital shall be determined in the Implementing Regulations of this Law.

Article (12)

The rate of conversion of foreign exchange applicable at the time of importation or repatriation of foreign capital as well as the rate for all transfers, in case of applicability of a unified rate of exchange, shall be the same rate prevailing in the country's official network; otherwise, the applicable rate shall be the free-market rate as acknowledged by the Central Bank of the Islamic Republic of Iran.

Article (13)

The original foreign capital and the accrued profits, or the balance of capital remaining in the country subject to a three month prior notice, after fulfillment of all obligations and payment of legal deductions, and upon confirmation by the Minister of Economic Affairs and Finance, shall be transferable abroad.

Article (14)

Dividends of foreign investments after deduction of taxes, dues and statutory reserves, upon the approval of the Board, and confirmation by the Minister of Economic Affairs and Finance, shall be transferable abroad.

Article (15)

Payments related to the installments of the principal of the financial facilities of foreign investors and relevant expenses, agreements for patent rights, know-how, technical and engineering assistance, trade marks and names, management as well as similar agreements within the framework of the relevant foreign investment, upon the approval of

the Board and confirmation by the Minister of Economic Affairs and Finance, are transferable abroad.

Article (16)

Transfers referred to in Articles (13) , (14) and (15), shall be made subject to the provisions of Para (b) of Article (3) of this Law.

Article (17)

Foreign exchange required for the transfers referred to in Articles (14), (15) and (16) of this Law may be secured by way of the following methods:

- a) Purchase of foreign currency from the banking system;
- b) Out of the foreign exchange earnings from the export of the products and/or out of the foreign exchange earnings from service activities of the economic entity in which the foreign capital is employed;
- c) The export of permissible goods subject to the relevant laws and regulations.

Note1. Application of one or a combination of the above methods shall be specified in the investment license.

Note 2. The Central Bank of the Islamic Republic of Iran is under obligation, to make available to the foreign investor the equivalent foreign currency for the transferable sums referred to in Para (a), upon agreement of the Organization and confirmation by the Minister of Economic Affairs and Finance.

Note 3. In case the investment license expressly refers to Para (b) and/or (c) of this Article, this license is regarded as an export license.

Article (18)

Transfer abroad of the portion of the foreign capital imported into the country within the framework of the investment license but remains unused, is released from all foreign exchange, and export and import laws and regulations.

Chapter Six: Settlement of Disputes

Article (19)

Disputes arising between the Government and the foreign investors in respect of the mutual obligations within the framework of investments under this Law, if not settled through negotiations, shall be referred to domestic courts, unless another method for settlement of disputes have been agreed under the Law for Bilateral Investment Agreement with the respective Government of the foreign investor.

Chapter Seven: Final Provisions - Article (20)

The relevant executive bodies are required to take, measures, upon the request of the Organization, for the issuance of entry visa, residence permit, work and employment permit, as the case may be, for foreign investors, managers and experts working for the private sector involved in foreign investments under this Law, as well as their immediate relatives.

Note. Differences of opinions between the Organization and executive bodies. Will be settled upon the opinion of the Minister of Economic Affairs and Finance.

Article (21)

The Organization is required to provide for the public to have access to all information related to investments, foreign investors, investment opportunities, Iranian partners, fields of activity and other information available to the Organization.

Article (22)

All Ministries, state-owned companies and organizations as well as public institutes to whom the applicability of law is required to be stipulated by name, are under obligation to provide the Organization with reports on foreign investments implemented as well as information required for foreign investors so that the Organization can proceed in accordance with the above Article.

Article (23)

The Minister of Economic Affairs and Finance is required to provide, every six months, the relevant committees in Islamic Consultative Assembly with a report on the performance of the Organization with respect to foreign investments under this Law.

Article (24)

As from the date of ratification of this Law and its Implementing Regulations, the Law for the Attraction and Protection of Foreign Investments ratified on November 28, 1945 - as well as its Implementing Regulations are repealed. The provisions of this Law shall be repealed or altered by subsequent laws and regulations in the event that repeal or alteration of this Law would have been stipulated in those laws and regulations.

Article (25)

The Implementing Regulations of this Law shall be prepared by the Ministry of Economic Affairs and Finance and shall be subsequently approved by the Council of Ministers within two months.

The above Law comprised of 25 Articles and 11 Notes has been approved by the Islamic Consultative Assembly in its session.